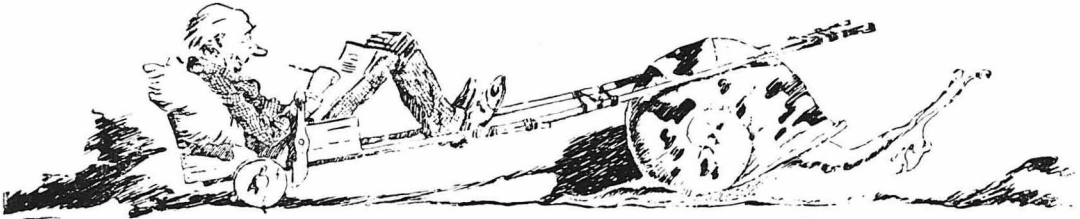

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

Μ Π Α Λ Α Ο Ο

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Σε λίγο παρουσιάστηκε μπρός της ο Μπαλαό, γονάτιος με χαμηλωμένο το κεφάλι μουρμουρίζοντας, ταραγμένος :

— Έλεος !... Έλεος !...

— Ή Μαγδαληνή τ'έν έπιγαίνε κρατώντας τον από το αυτί. Και όμως αυτός είχε στραγγαλίσει τόν άνακριτή ! Άλλά ή Μαγδαληνή τόν άγαπούσε τόσο πολύ !...

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ο ΜΠΑΛΑΟ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ένα οικογενειακό γεύμα

Ο Πατριός δεν ηδρε κανένα στο σταθμό, όταν έφτασε και το βράδυ με το τραίνο τών έφτά και τέταρτο' παραξενεύτηκε γι' αυτό, άν και από τήν έποχή που έφυγε από το Σαιν-Μαρτέν, δηλαδή έδω και τρία χρόνια σχεδόν, ο Κοριολίς τού φέρθηκε με τέτοιο τρόπο, πού δεν έπερε να παραξενεύεται για τίποτα.

Πρώτ' άπ' όλα, κράτησε τόν Πατριό μακριά άπό τή Μαγδαληνή. Και άν αυτή πήγε δυο τρεις φορές στο Κλερμόν με τόν πατέρα της, ο νέος δεν προσκλήθηκε ούτε μια φορά στο Παρίσι.

Υστερ' από δυο χρόνια, μετά τις δικαιολογίες πού πρόβαλε ο Κοριολίς για να δώσει μακρος στήν ημέρα του γάμου, οι Σαιντ-Ωμπέν, περιεργοί να μάθουν τι γινόνταν στο σπίτι του συγγενούς των κατέφυγαν σ' ένα πρακτορείο μυστικής άστυνομίας, το όποιον τους έδωσε τόσο παράλογες πληροφορίες, πού μετάνιωσαν γιατί κατέφυγαν σ' αυτό.

Οι τόσο μερικώς πληροφορίες βήγαν άληθινές. Παραδείγματα χάριν ήταν εξηκριβωμένο ότι ο Κοριολίς δεν έβγαίνε πιά έξω χωρίς το Νοέλ πού τόν άγαπούσε υπερβολικά και τόν έσπούδαζε νομικά ! Ναί ! Όσο τερατώδες κι' άν φαίνεται αυτό, ήταν ένα γεγονός : ο Νοέλ ήταν άκροατής στη Σχολή τής Νομικής' και ο Κοριολίς τόν συνόδευε σε όλα τα μαθήματα !

Κανείς δεν ήξευρε τι να ύπόθεση μ' αυτή τήν ιδιοτροπία του πρόην προξένου τής Βαταβίας ! Και άκριβώς τή στιγμή πού οι Σαιντ-Ωμπέν άναρωτιούνταν τι να έσημαινι ή νέα αυτή ιδιοτροπία, ξέσπαρα άποφασίστηκε ο γάμος του Πατριού μετά τής Μαγδαληνής.

Ο Κοριολίς έπέσπευσε τα πράγματα με μανία. Οι γάμοι θα γίνονταν στο Παρίσι' μα ο παράξενος γέρος δεν επέτρεψε στο νέο να βλέπει τήν άραβωνισσικιά του τόν τελευταίο αυτό κοιρό. Εύρισκε γελία αυτή τή συνθήκη. Άπεφάσισε τά εξής : Ο έος θα πήγαίνε στο Παρίσι σαράντα όκτώ ώρες μόνο προ του γάμου' το μυστήριο θα γινότανε σε πολύ στενό οικογενειακό κύκλο.

Και αυτό άκόμη οι Σαιντ-Ωμπέν δέ θα μπορούσαν να παρουρηθούν, γιατί ο πατέρας του νέου υπέφερε από ποδάγρα. Γι' αυτό, τήν ίδια βραδιά του γάμου, το νέο άνδρόγονο θάπαινε το τραίνο για να πάη να φιλήση το γέρο πριν φύγη για τήν Ίταλία, όπου θα περνούσε το μήνα του μέλιτος.

Και ο Πατριός έφτασε λοιπόν στο Παρίσι με το τραίνο τών έφτά και τέταρτο όπως τόν είχε διατάξει ο Κοριολίς' μα δεν ηδρε κανένα στο σταθμό κι' αυτό του έκαμε έντύπωση.

Αφού έβλεπε τή βαλίτσα του σ' έν' άμύξι, έδωσε τήν διεύθυνση τής όδου Ζισιέ, όπου ο γέρος είχε εγκατασταθή σ' έν' άρ-

χαίο μέγαρο. Φυσικά έγκαθιστάμενος στο Παρίσι ο Κοριολίς είχε πάρει μαζί του τή Γερτρούδη και το Νοέλ και είχε μεταφέρει εκεί και τις περιφημες έργασίες του για το άρτόφυτο — τή 'μανιόχα'.

Όταν έπί τέλους ή άμαξα έφτασε μπροστά στο σπίτι του Κοριολίς, ή γαλήνη τής γειτονιάς του έκαμε πολύ καλή έντύπωση. Μπορούσε να νομίση ότι βρισκόταν στην έποχρία.

Μόλις χτύπησε, τού άνοιξε ή Γερτρούδη' αλλά, άντιθέτως προς ό,τι έφαντάζετο ο Πατριός, ή γοηά δεν έδειξε καμιά εύχαρίστηση βλέποντάς τον. Είπα άλλάς, με άδιαφορία :

— Α ! σείς είσθα ;

— Μα δεν μ' έπερίμεναν λοιπόν άπόψε ; ρώτησε ο νέος αστισμένος.

— Μα βέβαια ! Το δωμάτιό σας εινε κι' έλας έτοιμο !

Βρισκόυνταν τώρα και οι δυο σ' ένα μεγάλο ψυχρό διάδρομο, άπ' όπου αρχίζαν τα σιδερένια κάγκελα μιάς σκάλας' ή Γερτρούδη τού τήν έδειξε και στόν ίδιο κοιρό, άκούστηκε από ψηλά μια φωνή :

— Ναύ 'σαι Πατριός ;

— Έσθ, έγώ είμαι ! άπορώθηκε ο νέος πειραγμένος, άναγνωρίζοντας τή φωνή τής άραβωνισσικιάς του.

Η Μαγδαληνή κατέβηκε κι' έρριξε τά μπράτσα γύρω άπ' το λαιμό του. Ο Πατριός φίλησε τήν άραβωνισσικιά του άν και δεν εύρισκε όλα αυτά τα φερμάτα φυσικά. Η Μαγδαληνή φαινόταν περισσότερο άνήσυχη παρά εύχαριστημένη πού τεν έβλεπε.

Στο Παρίσι ή νέα είχε χάσει τά όραία της χρώματα, είχε όμως άποχτήσει άλλες γυναικείες χάρες, πού ποτέ δέ θα μπορούσε να τις άποχτήσει στο Σαιν-Μαρτέν. Άλλά ο Πατριός δεν το πρόσεξε αυτό ! Ήτανε πάντα πειραγμένος.

— Τι έχεις ; τόνε ρώτησε ή Μαγδαληνή. Δεν φαίνεται εύχαριστημένος. Πειράχτηκες, γιατί δεν ήρθαμε στο σταθμό ; Μα το έξερεις καλά, πως ο μαμμάς δεν εινε και τόσο ύποχρρωστικός !

— Δεν παραπονιέμαι, ειπε ο Πατριός με αγανή φωνή. Ποϋ ειναι ο θεός μου για να τόν χαιρέτησω ;

— Θα τόν θής στο τραπέζι. Τώρα ή Γερτρούδη θα σε πάη στο δωμάτιό σου. Γενματίσθησε στις όχτώ. ***

Το δωμάτιο του Πατριού, στο δεύτερο πάτωμα ήταν μεγάλο και θλιβερό. Παράθυρο ψηλά πού δεν έκλειναν καλά, τοίχος γυμνός, ούτε ένα λουλουδιό. Τίποτα πού θα μπορούσε να δείξη πως ή Μαγδαληνή έφρόνιωσε γι' αυτόν.

Όταν βρέθηκε μόνος, ο Πατριός άναστενάξε. Και νό σκέπτεται ότι σε δυο μέρες θα παντρευόταν το κοριτσιό αυτό πού τονόνοιθε τόσο μακριά από τόν έαυτό του !

Εκάθισε στα πόδια του κρηβατιού άπελιωμένως και θλιμμένως' και δεν κουνήθηκε, παρά όταν ή Γερτρούδη χτύπησε τήν πόρτα του, λέγοντας :

— Λοιπόν, κύριε Πατριός ;... είστε έτοιμος ; Η δεσποινίς έπιμένει να σας μιλήση.

Χωρίς όρεξη ο Πατριός σηκώθηκε και προχώρησε στην πόρτα.

Η Γερτρούδη τόν περιέμενε άνυπόμονη :

— Μα κάντε γρήγορα !... έμουρμούρισε. Τόν άδήγησε κάτω και τόν έρπασε στο σαλόνι, όπου ο Πατριός ηδρε τα ίδια έπιπλα πού έστόλιζαν το σαλόνι του Σαιν-Μαρτέν. Μα κι' έδω ή ίδια άμέλεια, ή ίδια έλλειψη ενός λουλουδιού και κάθε

Ο Μπαλαό γονάτιος μπρός της...

κοκατάριας. 'Η Μαγδαληνή τότε περίμενε δρθία, κοντά στο τραπέζι. Πιάνοντάς του τὰ χέρια του ελπα σιγανά, άλλα με φωνή γεμάτη ζρηρότητα :

— 'Αγαπημένο μου Πατρίκιε, καταλαβαίνεις και σὺ πῶς, ἄρα πεντηρευτοῦμε, θὰ κάνουμε μετς ὅτι θέλουμε. Μὰ εἰδὼ εἰμαστε στὸ σπίτι τοῦ μπαμπὰ καὶ δὲ μπορούμε νὰ τὸν διασπαστοῦμε. Δὲν σου κρύβω ὅτι, ὅσο πληγαίνω, γίνεται πὺ μανιακός. 'Αλλά δὲν πρέπει νὰ θυμώνουμε μαζί του, γιατί ὑποφέρει πάρα πολὺ στὴ σκέψη ὅτι θὰ χωριστῆ ἀπὸ μένα. Θὰ καταλάβεις πὰ ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ γάμου μου τοῦ ἦταν πάντοτε ἀνυπόφορη στὸ τέλος διωκτὸ δέχτηκε, ὅπως ὁ ἀρρωστος δέχεται μιὰ ἐγχείρηση. 'Υποφέρει, καὶ θὰ ἤθελε νὰ εἶχε τελειώσει πὰ αὐτὴ ἡ ὑπόθεση' ἀλλὰ ὅσο νὰ γείνη ὁ γάμος, δὲ θέλει ν' ἀκούει νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτόνε. Λοιπὸν σὺ σκεψτῶ : ὅστε στὸ τραπέζι, ὅστε πουθενὰ ἄλλου νὰ μιλήσης γιὰ γάμο ! Μπροστὰ σὲ ἄλλος θὰ φανείσαι, ὅτι ἤρθες στὸ Παρίσι γιὰ ὑπόθεσες σου... Σὺμφωνοί !

Δὲν ἐπείριμενε ἀπάντηση καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἔστρεφε σαπτιζιμένους, ἐκείνη ἀνείχε τὴν πόρτα τῆς τραπέζιας καὶ μπήκε μετὰ. 'Ο Πατρίκιος τὴν ἠκολούθησε σὰν ὄπνωσιζιμένος.

Μόλις μπήκε ἡ ἐκπληξὴ του ἔφτασε στὸ κατεκρόφυρο, ὅταν εἶδε μιὰ κόρη καθισμένη μετὰ μιὰ πολυθρόνα, κοντὰ στὸ πατάφυρο, μετὰ τὸ κεφάλι σκυμένο σ' ἕνα βιβλίον.

Στὸ θόρυβον τῶν βηματιῶν ἡ νέα σήκωσε τὸ κετὰλι καὶ ὁ Πατρίκιος μὲ δυσκολία κατὰφωτος νὰ συγκρατῆται ἕνα ἐπιφώνημα : «'Η Ζωὴ !»

'Ηταν ἡ ἀδελφὴ τῶν Βωτρέν αὐτὴ ἡ ὄραια κόρη ποὺ σημάθηκα νὰ τὸν χαιρετήση μετ' ὅση χάρη :

Βέβαια, ἡ μεταμόρφωση δὲ μπορούσε νὰ εἶνε τελειώτρη : ἡ Ζωὴ δὲ θυμίζε στὸ παραμικρὸ τὸ ἀγκυροκόριτο τοῦ δάσους μετὰ τὰ λερωμένα καὶ κουρδισμένα ρούχα, μετὰ τὰ ἀχνένισια μαλλιά. 'Ηταν μιὰ μορφωμένη Παριζιάνα, χαριτωμένη καὶ πολὺ μοντέρνα.

'Όταν ὁ Πατρίκιος ἔμαθε ὅτι ἡ Ζωὴ πῆγε στὸ Παρίσι, δὲ μπόρεσε νὰ μὴ γράψῃ στὴ Μαγδαληνῇ τὴ σκέψη του σχετικῶς μετ' ἡ νέα αὐτὴ ἰδιομορφία τοῦ θέλου του. Μὰ ἡ Μαγδαληνὴ τοῦ ἀπάντησε, ὅτι ὁ πατέρας τῆς, δὲν τῆς ζήτησε τὴ γνώμη τῆς καὶ ὅτι ἐξ ἄλλου ἐπεδοκίματσε τὴν πρόβλῃ του, τόσο ἀδερνετικῇ γιὰ τὴν ὄρανη. ('Η μητέρα τῶν Βωτρέν εἶχε πεθάνει.)

'Αργότερα τῆς ἡ Μαγδαληνῇ ἔγραψε στὸν Πατρίκιον, ὅτι εἶχε γείνει ἕνα πολὺ φρόνιμον κοριτσιὸ καὶ ὅτι εἶχε κόψει καθε δεσμὸ μετὰ τὸ παρελθόν. 'Όσο γιὰ τοὺς ἀδελφούς, χωρὶς ἄλλο θὰ εἶχαν πεθάνει, ἀλλοῶς θὰ εὐρίσκων τὸ μέσον νὰ δώσουν εἰρήσες ; τὸν σπῆν ἀδελφῇ του. Αὐτῇ, τοῦλάχιστον ἦταν ἡ γνώμη τῆς Ζωῆς.

Αὐτὴ ἡ τελευτὰ ἀπλομορφία εἶχε πολὺ ἀνακουφίσει τὸν Πατρίκιον, γιατί, ὡς τότε, εἶχε ζήσει σ' ἕνα διαρκῆ ἐπιπλοῦν. Πολλές φορές τοῦ συνέβη νὰ ἔμπνησῃ τὴ νύχτα μετὰ μαλλιὰ σηκωμένα, μετ' ἡν στήθητι ὅτι κάποιος τοῦ σφίγγε τὸ λαιμὸ, ὅτι πνίγεται. Μετὰ τὸ θάνατον τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ὁ ἐπιπλοῦν ; αὐτὸς θὰ ἔπαυε, γιατί, χωρὶς ἄλλο στοὺς Βωτρέν ἔπρεπε ν' ἀποδώσῃ τὰ φοβερά ἐπεισόδια, τῶν ὁποίων αὐτὸς ὑπέρχε τὸ θυμῶ.

Μὲ πολλὴ ἀφέλεια ἡ Ζωὴ τοῦ ἔδωσε τὸ χερί καὶ ρώτησε νὰ μάθῃ περὶ τῆς ὑγείας του.

'Ο Πατρίκιος δὲν πρόφτασε ν' ἀντήτησῃ, γιατί τὴν ἴδια στιγμή ἐπιπλοῦν ὁ Κοριολίς, ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ ἕνα νέο μᾶλλον ψηλὸ, μετὰ βραδινὸ σακκάκι πολὺ κομψὸ. 'Ο ἀρραβωνιαστικὸς τῆς Μαγδαληνῆς ἀνεγνώρισε τὸ Νοεὺ. Μὰ κατὰ δὲ θὰ φανταζόταν ὅτι θὰ μπορούσε τὸ παιδί ἐκεῖνο νὰ μεταβληθῆ τόσο πολὺ. Καὶ ἀποσβολομένος ἀπὸ τὴ δεύτερη αὐτῇ ἐμφάνισῃ, δὲν ἐχαίρετσε τὸ θεῖο τ ὕ.

'Ο Κοριολίς ἐξ ἄλλου δὲν ὑπῆρξε πολὺ διατυτικὸς μετὰ τὸν ἀνεπιπλοῦν του. Τοῦ ἔδωσε τὸ χερί, τὸν ρώτησε ἡ κἀνονο ὀ δικοῦ του καὶ, χωρὶς νὰ περιμένη τὴν ἀπάντησῃ, τοῦ ἔδειξε τὴ θέση του σὺ τραπεζῇ ἀνάμεσα στὴ Μαγδαληνῇ καὶ στὴ Ζωῇ. 'Ο Νοεὺ ἐκάθισε ἀνάμεσα στὴ Ζωὴ καὶ τὸν Κοριολίς, ἐ ὡ ὁ τελευταῖος ἔλεγε σταν ἀνεπιπλοῦν του.

— 'Όταν θὰ πάψης νὰ γουρλώνεις τὸ μάτια σου, μοῦ λὲς τί εἶνε κείνο ποὺ σὲ κάνει νὰ σασιζεις ..

'Ο Πατρίκιος ἔγινε κατακόκκινος ; ἀλλὰ δὲν ἔδιστασε ν' ἀπαντήσῃ μετὰ θάρρος :

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΙΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— 'Οι Ἀναμίται προοδεύουν. ἤρρισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ ἔξερνωταίζονται τόσο πολὺ, ὅστε ἀπεφάσαν νὰ παίζου καὶ Ἐθροπαῖκ ἡλασικά ἔργα στὴν γλῶσσά του.

— Φοιτῆται Ἀναμίται ἐπαίξαν στὸ Χανότι, τὴν πρωτεύουσά του Ἀνάμ, τὸν «Κατὸ φανασίον ὀσθενῆ» τοῦ Μολιέρου εἰ ; Ἀναμίτικην γλῶσσαν.

— Μὲ ὄλο, ὅμως, τὸ μεσοιωνικὸ εὐρωπαῖκὸ κοστοῦμα.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ ΤΟΥ ΛΑΦΟΝΤΑΙΝ

'Ο Λαφονταῖν, ἂν εἶνε διάσημος γιὰ τοὺς ἀριστοτεχνιατικὸς καὶ ἰθάναντος «Μύθους» του, εἶνε ἐπίσης περίφημος καὶ γιὰ τὴν τρομερῇ ἀφηρημάδα του. Συχνὰ τὸν κούρισε παράδοξη ἔκσταση καὶ, πολλές φορές, τοῦ συναβίαινε νὰ μὴν ἔχει σαφῇ ἐπίγνωση ὅστε ποὺ βροῖκεται ὅστε καὶ τὶ κάνει. Μιὰ μέρα ἡ κυρία Μπουγιῶν πῆγε στὰς Βερταλλίας καὶ εἶδε τὸ Λαφονταῖν νὰ στέκεται κῆθιος, σὰν ὄπνωσιζιμένος, κάτῃ ἀπὸ ἕνα δέντρο τοῦ βασιλικοῦ κήπου. 'Όταν τὸ βράδι, ἔφυγε νὰ ἐπιστρέψῃ σπῆτι τῆς εἶδε τὸ Λαφονταῖν νὰ στέκεται ἀκόμη, ἀκίνητος καὶ ἀπαθής, σὲ κείνη τὴν θέση, μολογῆτι ἀπ' τὸ πρῶτὸ ἔβρησε κ' ἔκανε καὶ διαβολομένο κρῦν ! Ποῖος ἔβρησε ὅτ' ἐξολοισμοὺς ἦταν βυθιοζιμένος ὁ μέγας μυθογράφος !.

'Ο μεγάλος αὐτὸς ποιητῆς ἦτανε τόσο ὀλιγαρκῆς καὶ ἀπλοδῆιαιτικός ὥστε ἡ κυρία ντὲ Σαυπιλιέρ, ἡ ὀποία τὸν φιλοξενούσε, ἀναγκάσθηκε κάποτε νὰ διώξῃ ὄλο τὸ ὑπερτιμὸ τῆς προσωπικῆ, ὡς ἀχορηγῆ. Ἐλεγε δὲ ἀργότερα στοὺς φίλους τῆς πῶς κρῆτησε σπῆτι τῆς μονάχα τρία διακριτικά, ὀπάκονα καὶ ὀλιγαρκῆ ζωῆ : τὴ γὰτα, τὸ σκόλο τῆς καὶ τὸ Λαφονταῖν !.

Τὸ πανωφόρι τοῦ ποιητοῦ ἦτανε σὲ τέτοια ἔλασινὰ καὶ τρισάθλια γάλια, ὥστε κάποιον φίλῃ καὶ θαυμάστῆτιά του τοῦ τῶβγαλε μιὰ μέρα διὰ τῆς βίας ἀπὸ πάνω του καὶ τοῦ πέρασε ἕνα ἄλλο κεινοῦργιο. Ἐννοεῖται πῶς ὁ Λαφονταῖν ὅστε κᾶν ἀντεπλήφῃ τὴν ἀλλὰγῃ ποὺ ἐπῆλθε στὸ ντύσιμό του. Καὶ γι' αὐτὸ ἀπόρησε πολὺ ὅταν, ὀστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, εἶδε κάποιον φίλο του νὰ τὸν σταματᾶ στὸ δρόμο καὶ νὰ τὸν συγκαλεῖ ἡμιὰ τὸ κεινοῦργιο του τὸ παλτό ! Τότε μόλις εἶχε προσέξει ὁ Λαφονταῖν πῶς φοροῦσε κεινοῦργιο παλτό. Τῶβγαξε κᾶθε βράδι πρὶν πλαγιαίνει καὶ τὸ φοροῦσε κᾶθε πρωτῇ, χωρὶς νὰ τοῦ δῶσει κεινιὰ προσοχή !.

'Αλλοτε πάλι, προσκάλεισε μερικὸς φίλος του νὰ πᾶνε νὰ δειπνήσουν στὸ σπίτι ἐνὸς γνωστοῦ του, τὸν ὀποῖο ὄμως ποὺ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε συνοδούσει... Ὡς τὸ νεκροταφεῖο ! 'Όταν ἡ παρέα ὀλόκληρη πῆγε, μετὰ γέλια καὶ φωνές, στὸ σπίτι τοῦ μακαρίτη, ὁ θουρωρὸς πῆγε κατὰ μέρος τὸ Λαφονταῖν καὶ τοῦ ὑπενοῦμισε πῶς ὁ κούριος του εἶχε πεθάνει πρὸ ἡμερῶν καὶ πῶς ὁ ἴδιος ὁ Λαφονταῖν τοῦ εἶχε ἐκφωνήσει τὸν ἐπιθήσειο !.

'Όταν ἔξεδωσε γιὰ πρώτη φορὰ σὲ βιβλίον τοὺς περίφημους «Μύθους» του, μερικὸι σημαίνοντες φίλοι του ἐνήγησαν ὄστε ὁ βασιλεὺς νὰ εὐαροσηθῇ γι' ἀποδεχθῆ ἕνα ἀντίτυπο μὲ ἀφιέρωση, ἀπ' τὰ χέρια τοῦ ποιητοῦ. Ἐτῆμι ἦταν πολὺ μεγάλῃ-καὶ ὁ Λαφονταῖν ἔπευσε σὺ ἄντικροπῇ τὴν ὄρα ποὺ τοῦ εἶχε ὀρίσει ὁ βασιλεὺς. Ἀποῦ τοῦ ἀπήγγειλε μιὰ πομπῆ προσώγητῃ, σπῆν ὀποία παρακαλοῦθη ἕνα ἀντίτυπον τῶν «Μύθων» του, ἔκανε νὰ βγάλλῃ νὰ τοῦ δώσῃ τὸ βιβλίον-μὰ τοῦ κάκου ἔψαχνε στίς ψέτες του...

Εἶχε ξεχάσει νὰ τὸ πάρει μαζί του !.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΜΙΑ ΔΙΚΗ

Γιὰ τὸν διασημότερο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σοφιστάς Πρωταγόρα διηγούνται τὸ ἔξης ἀνέκδοτο :

Κάποτε, ἕνας νέος ἔκλεισε μαζί του τὴν ἔξης συμφωνία : 'Ο Πρωταγόρας θὰ τοῦ ἔδιδανε τὴν ρητορικῇ ἀντὶ ἀδροτάτης ἀμοιβῆς τὴν ὀποῖαν ὄρω ; δὲν θὰ πληρωῖς ὁ νέος παρὰ μόνον ὅταν θὰ ἐκέρδιζε τὴν πρώτη του δίκη δια τῶν σοφιστιῶν του.

'Επειδὴ ὄμως ὁ νέος ἀρροῦσε νὰ βοηθῇ δίκη, ὁ Πρωταγόρας τὸν ἐμήνησε ζητώντας τὰ λεπτὰ του. Τὴν ἡμέρα μάλιστα τῆς δίκης τοῦ εἶπε :

—'Όποιοδῆποτε καὶ ἐάν εἶνε ἡ ἔκβασις τῆς δίκης θὰ μετὰ πληρώσης. Ἐάν μὲν χάσης, θὰ σὲ ἀναγκάσῃ τὸ δικαστήσιο, ἐάν δὲ κερδίσης ἐπειδὴ ἔσει ὀρίσεισῃ σπῆν συμφωνία μας, πάλι θὰ μετὰ πληρώσης.

'Ο μαθητῆς του ὄμως, ὁ ὀποῖος δὲν εἶχε μαθητεῖσει ματαίως σὲ τέτοιο διδάσκαλο, τοῦ ἀπήτησε :

—'Ισα-ἴσα ποὺ ὀποιοαδῆποτε καὶ ἐάν εἶνε ἡ ἔκβασις τῆς δίκης δὲν θὰ σὲ πληρώσω. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ, ἐάν μὲν κερδίσει, δὲν θὰ καταδικασθῶ βέβαια νὰ σὲ πληρώσω, ἐάν δὲν χάσω συμφῶνως μετ' ἡ συμφωνία μας δὲν εἶμαι ὑποχρωμένο ; νὰ σοῦ δώσω πεντάρα !.

Τὸ διπλὸ αὐτὸ δλημμα ἔφερα σὲ τέτοια ἀμχανα του νέου δικαστῆ, ὥστε, μὴ ἐξυρόντας τὶ ἀπέφασῃ νὰ ἐκρῶσῃσῃ.. ἀνέβαλαν τὴν δίκη ἐπ' ὀόριστον !..

